פ: התודה היתה באה פרק שמיני מנחות

בולהו חליפין דהדדי נינהו. אביי לטעמיה דאמר כי האי גוונא בהקומץ רבה (לעיל דף כד:) גבי עשרון יון כפרק כלל גדול (שבת עח.), גבי קלר וטמן כגרוגרת בשבת וחזרן מלאכות [ב] ושמא אין שייך אלא לדמות הגך תרתי דמדמי להו הכא תודה ומנחת:

וכי מכניסין חולין לעזרה. מצינו למימר דרבי לטעמיה דאית ליה הכי לקמן בפרק בתרא (דף קו.) גבי פירשתי מנחה של עשרונות ואיני יודע מה פירשתי אי נמי אפילו לרבנן התם אפסר דממויה כולה ואפילו אינו ממויה כולה יש סם מקצת שהוא ממויה אבל כאן שמא כל הלחם חולין ואף על גב דאדם נכנס במלבושי חול לעזרה ומביא כשאו לעזרה ומקדישה אחר כך לא אסרינן להכניס חולין לעזרה אלא היכא דאיכא כעין עבודה כי הכא ובינוריים דפרק המוכר את הספינה (ב"מ דף פא:) דאיכא [ג] (הגשה ותנופה) וכן חזה ושוק דפרק הזרוע והלחיים (חולין קה.) שם תנופה וכן היא דפירשתי ואיני יודע מה פירשתי כדדרשינן [ד] מה שלי בשלן אסור אף שלן בשלי אסור דהיינו כעין עבודה דומיא דשלי בשלן והא דפריך לעיל בהקומץ רבה (דף כא:) חולין פשיטא מאי בעי התם ומשני דאע"ג דאמר מר יאכלנה שיאכלו עמה חולין ותרומה כדי שתהא נאכלת על השובע אפילו הכי אלא דקדשים לא יהבינא להו ופירש שם בקונטרס דאין לעזרה יאכלו חולין ותרומה ויכנסו ויאכלוה על השובע ועל חנם פירש כן דיכול לאכול החולין עמה בעזרה דתנן בפרק כל המדיר (זבחים 5:) וכולם רשאין הכהנים לאת לאוכל חבלי חולין ותרומה ודרש לה בגמרא מדכתיב למשחה לנדולה [ה] ומה שתאמר תמילה כל כך כפשיטות חולין מאי בעי התם בדין קא מתמה דמאי בעיא אכילת חולין בפני עצמה בעזרה דאיכא למימר דלא יהבינן להו אלא מ"מ מאי קשיא לן הכא וכמה דוכתי מתוקין בעזרה יקדישה ויאמר דאי לאו תודה היא יהו לנדב הבית כשאר הקדשות שמביאים בעזרה שהיה שם נפן של זהב שכל המתנדב נרגיר מביא חולה בה ואין מלוק בין אוכלים לשאר דברים [ו] ובהדיא אמרי' בפרק המוכר את הספינה (ב"מ דף פא:) גבי קונה שדי אילנות דמספקא לי קנה קרקע ומביא ביכורים מספק ומקדישן דלא ליהוי חולין בעזרה וכי בעי למיכל פריק להו וכמו כן קשה בהיא דפירשתי ואיני יודע מה פירשתי [ב1] וי"ל דלא שריגן הכי אלא גבי ביכורים דלא הוי כולי האי כעין קרבן אע"ג דאיכא [ג] (הגשה ותנופה) לר' אליעזר בן יעקב [ד] אבל כאן כאין עם הזמה וכמנחה של עשרונות נמי יש עמהן מנחה גמורה ולא שריגן על ידי הקדש לנדב הבית וא"ת והא כי האי גוונא שריגן לעיל בפ' התכלת (דף מח.) גבי שתו שני כבשים על ד' חלות דמושך שמים מהן ומניפם והשאר נאכלות בפדיון דחולין ממילא הוו [ה] והכא נמי אמר מי הך דקיימא תודה היא הא לחמה ומי לא ניפקו לחולין חולין ממילא הויין ויש לומר דלא שריגן להכניס לכתחילה מספק והא דשריגן גבי ספק מלורע [ו] להבית אשמו ולוגו ושריגן להכניס לוג שמן לכתחילה מטעם דחולין ממילא הויין התם בעיל ליה בהדי אידך שמן והא דלא שריגן מטעם ביטול גבי פירשתי ואיני יודע מה פירשתי דהתם ששים שעדין לא בטלי נמחד אבל אין לומר מטעם תקוני גברא שרי טפי גבי מלורע דלא מסיק אדעתיה האי טעמא עד המסקנא [ד1] ועוד י"ל דהתם גבי תודה לא בעי למימר דמקדיש ופריק גזירה שלא יאמרו יש פדיון לאמרי תודה כדאשכחן לעיל דגזירה שמא יאמרו מוליאין מכלי שרת לחולין וכן בהיא דפ' בתרא (לקמן קו.) שיכול להיות מנחה אחת חיישינן שמא יאמרו מוליאין מכלי שרת לחולין אבל הכא דיש לו פדיון משום דאין קדוש קדושת הגוף וכן ביכורים יעבי דמשום ספיקא הוא דאין ביכורים ניפדין מתרומות ומעשרות וכן שתו שני כבשים על ד' חלות יעבי דלא מלא שתים: **אמר** ליה לוי לרבי. פירש בקונטר' לוי היינו למידין [ז] דר' קמייתא אמר ליה בישיבת אתר תלמידים חו ביצו לכין עלמו: **ורפא בלא לחם:** פ"ק דסנהדרין (דף יז:) אמרינן למידין לפני חכמים היינו לוי אבל למידין לפני רבי חכם אחר היה [ועי' היטב תוס' מעילה ע: ד"ה הלמידין] וכי

ונתותרו מביא בהן לחם ללחמי תודה ונתותרו אין מביא בהן תודה מאי טעמא אילימא משום דרב כהנא דאמר רב כהנא מנין [ט] ללחמי תודה שנקראו תודה שנאמר [י] והקריב על זבח התודה חלות מצות אי הכי איפכא נמי לחם איקרי תודה תודה לא איקרי לחם ואמר [ט] רבא [א] הפריש תודתו ואבדה וחזר והפריש אחרת תחתיה ואבדה וחזר והפריש אחרת תחתיה ונמצאו הראשונות והרי שלשתן עומדות נתכפר בראשונה שניה אינה טעונה לחם שלישית טעונה לחם נתכפר בשלישית שניה אינה טעונה לחם ראשונה טעונה לחם באמצעית שתיהן אין טעונות לחם אביי אמר אפילו נתכפר באחת מהן שתיהן ימותו כולהו חליפין דהדדי נינהו מאי וכן מהו דתימא התם הוא דאיכא למימר מרבה בתודות הוא אבל הכא דליכא למימר מרבה בחטאות הוא אימא לא קמ"ל [יא] תני רבי חייא [ב] תודה שנתערבה [ג] בתמורתה ומתה אחת מהן חבירתה אין לה [ג1] תקנה היכי נעביד נקריב לחם בהדה דלמא תמורה היא לא נקריב לחם בהדה דלמא תודה היא [ד] היכי דמי אי דאמר עלי לא סגיא דלא מייתי ליה בהמה אחרינא ולחם ולימא אי הך דקיימא תמורה היא הא תודה והא לחמה אי הך דקיימא תודה היא הא לחמה והא תיהוי אחריות לא צריכא דאמר הרי זו [יב] (סימן פ) למודי"ם מיד"ת על"ה שי"ש שכ"ן דרמ"ה דא"י חל"ש מות"ר תמור"ה בחו"ץ חזק"ה הפרי"ש חטא"ת [ד1] לאח"ר יות"ר) אמרו למדין לפני רבי וליתי לחם ולימא אי הך דקיימא תודה היא הא לחמה אי לא ליפוק לחולין אמר להו [ד1] וכי מכניסין חולין לעזרה וליתי בהמה ולחם ולימא אי הך דקיימא תמורה היא הא תודה והא לחמה אי הך דקיימא תודה היא הא לחמה והא תיהוי שלמים אמר להו משום דקא ממעט באכילה דשלמים אמר לוי לרבי וליתי בהמה ולחם ולימא אי הך דקיימא תמורה היא הא תודה והא לחמה ואי האי דקיימא תודה היא הא לחמה והא תיהוי מותר דתודה א"ל [ה1] כמדומה אני שאין לו מוח בקדקדו וכי

האי גברא מתחלה הכי עלי תודה לא סני דלא מייתי יכיון דאיכא [ו] אי דאמר מי מייתי יכול להפרש אחרת לאחריות הלכך לייתי בהמה עם הנותרת ולימא: **אי הך דקיימא תמורה היא.** באחרת שהבאתי תהא תודה זו ולחמה ומי הך דקיימא תודה היא הא לחם שלה חו האחרת אני מפרש לאחריות של ד' שאם תאבד תהא זו תחתי ויקריב הראשון ולחמה ושניה בלא לחם כדין הנותרת לאחריות לעיל הנייה אינה טעונה לחם: **דאמר.** נקמייתא הכי זו ואין לה אחרית ולא מצי למימר מי הא תהא לאחריות: **למדין.** היינו לוי בפ"ק דסנהדרין (יח:): **וכי מכניסין חולין לעזרה.** ומי הך תמורה היא דאשכחת דאייתי חולין [ב] לעזרה: **לייתי בהמה.** אחרת עם הנותרת: **משום דקא ממעט באכילה דשלמים.** דאין יכול לאוכלה להך אחרת אלא ליום ולילה והעיתר שבהך דשמא תודה היא ויאכל למימר לאו תודה היא אלא שלמים שנאכלים לשני ימים ולילה אחד ונלא כדין שרפן ואייתי קדשים לגיית הפסול: **לוי.** היינו נמי למדין אלא קמייתא אמר ליה בישיבת אתר התלמידים חו ביצו לכין עלמו: **ורפא בלא לחם:**

לזבח תודתו ונתותרו: **אי הכי איפכא נמי.** דכיון דלחם [ו1] איקרי תודה [ז] תודה נמי איקרי לחם ויביא נמי ממותר לחם תודה: **לחם איקרי תודה.** ולהכי הפרש [ח] בתודתו ונתותרו מביא כהן לחם: [ט] **נתכפר בראשונה שניה אין טעונה לחם.** לפי שהיא חליפה לראשונה: **שלישית טעונה לחם.** דלא היא חליפי [ט1] תודה לראשונה ומרבה בתודות הוא דאע"ג דתקנתי והפרש אחרת אחליפו הכי מהרגין לא הויא חליפי דלא אחליפו אלא לחם תודתו ואבדה וחזר והפריש אחרת תחתיה ונמצאו הראשונות והרי שלשתן עומדות נתכפר בראשונה שניה אינה טעונה לחם שלישית טעונה לחם נתכפר בשלישית שניה אינה טעונה לחם ראשונה טעונה לחם באמצעית שתיהן אין טעונות לחם אביי אמר אפילו נתכפר באחת מהן שתיהן ימותו כולהו חליפין דהדדי נינהו מאי וכן מהו דתימא התם הוא דאיכא למימר מרבה בתודות הוא אבל הכא דליכא למימר מרבה בחטאות הוא אימא לא קמ"ל [יא] תני רבי חייא [ב] תודה שנתערבה [ג] בתמורתה ומתה אחת מהן חבירתה אין לה [ג1] תקנה היכי נעביד נקריב לחם בהדה דלמא תמורה היא לא נקריב לחם בהדה דלמא תודה היא [ד] היכי דמי אי דאמר עלי לא סגיא דלא מייתי ליה בהמה אחרינא ולחם ולימא אי הך דקיימא תמורה היא הא תודה והא לחמה אי הך דקיימא תודה היא הא לחמה והא תיהוי אחריות לא צריכא דאמר הרי זו [יב] (סימן פ) למודי"ם מיד"ת על"ה שי"ש שכ"ן דרמ"ה דא"י חל"ש מות"ר תמור"ה בחו"ץ חזק"ה הפרי"ש חטא"ת [ד1] לאח"ר יות"ר) אמרו למדין לפני רבי וליתי לחם ולימא אי הך דקיימא תודה היא הא לחמה אי לא ליפוק לחולין אמר להו [ד1] וכי מכניסין חולין לעזרה וליתי בהמה ולחם ולימא אי הך דקיימא תמורה היא הא תודה והא לחמה אי הך דקיימא תודה היא הא לחמה והא תיהוי שלמים אמר להו משום דקא ממעט באכילה דשלמים אמר לוי לרבי וליתי בהמה ולחם ולימא אי הך דקיימא תמורה היא הא תודה והא לחמה ואי האי דקיימא תודה היא הא לחמה והא תיהוי מותר דתודה א"ל [ה1] כמדומה אני שאין לו מוח בקדקדו וכי

מלאכה [ט1] תודתו ונתותרו: **אי הכי איפכא נמי.** דכיון דלחם [ו1] איקרי תודה [ז] תודה נמי איקרי לחם ויביא נמי ממותר לחם תודה: **לחם איקרי תודה.** ולהכי הפרש [ח] בתודתו ונתותרו מביא כהן לחם: [ט] **נתכפר בראשונה שניה אין טעונה לחם.** לפי שהיא חליפה לראשונה: **שלישית טעונה לחם.** דלא היא חליפי [ט1] תודה לראשונה ומרבה בתודות הוא דאע"ג דתקנתי והפרש אחרת אחליפו הכי מהרגין לא הויא חליפי דלא אחליפו אלא לחם תודתו ואבדה וחזר והפריש אחרת תחתיה ונמצאו הראשונות והרי שלשתן עומדות נתכפר בראשונה שניה אינה טעונה לחם שלישית טעונה לחם נתכפר בשלישית שניה אינה טעונה לחם ראשונה טעונה לחם באמצעית שתיהן אין טעונות לחם אביי אמר אפילו נתכפר באחת מהן שתיהן ימותו כולהו חליפין דהדדי נינהו מאי וכן מהו דתימא התם הוא דאיכא למימר מרבה בתודות הוא אבל הכא דליכא למימר מרבה בחטאות הוא אימא לא קמ"ל [יא] תני רבי חייא [ב] תודה שנתערבה [ג] בתמורתה ומתה אחת מהן חבירתה אין לה [ג1] תקנה היכי נעביד נקריב לחם בהדה דלמא תמורה היא לא נקריב לחם בהדה דלמא תודה היא [ד] היכי דמי אי דאמר עלי לא סגיא דלא מייתי ליה בהמה אחרינא ולחם ולימא אי הך דקיימא תמורה היא הא תודה והא לחמה אי הך דקיימא תודה היא הא לחמה והא תיהוי אחריות לא צריכא דאמר הרי זו [יב] (סימן פ) למודי"ם מיד"ת על"ה שי"ש שכ"ן דרמ"ה דא"י חל"ש מות"ר תמור"ה בחו"ץ חזק"ה הפרי"ש חטא"ת [ד1] לאח"ר יות"ר) אמרו למדין לפני רבי וליתי לחם ולימא אי הך דקיימא תודה היא הא לחמה אי לא ליפוק לחולין אמר להו [ד1] וכי מכניסין חולין לעזרה וליתי בהמה ולחם ולימא אי הך דקיימא תמורה היא הא תודה והא לחמה אי הך דקיימא תודה היא הא לחמה והא תיהוי שלמים אמר להו משום דקא ממעט באכילה דשלמים אמר לוי לרבי וליתי בהמה ולחם ולימא אי הך דקיימא תמורה היא הא תודה והא לחמה ואי האי דקיימא תודה היא הא לחמה והא תיהוי מותר דתודה א"ל [ה1] כמדומה אני שאין לו מוח בקדקדו וכי

עין משפט נר מצוה

לב א מר' פ"ג מהלכות פסולי המקדש ע:
לג ב מר' שם פ"ד הלכה ד:
לד ג מר' שם פ"ג הלכה יג:

תורה אור השלם

1. אם על תודה יקריבנו והקריב על זבח התודה חלות מצות בלולות בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן וסלת מרבכת חלת בלולת בשמן:
ויקרא ז יב

מוסף רש"י

והקריב על זבח התודה חלות מצות. מהכוח ליה למיסמך והקריב חלת על זבח התודה, ומסיב והקריב על זבח התודה חלת מה דמ"ל דתודה נמי הייט חלת אבל תודה. הכתמה לא איקרי לחם (לעיל מז:). **תודה שנתערבה** בתמורתה ומתה אחת מהן דבר'. אם היו שתיהן קיימות מגיעלן ומביא מ' חלות כמשפט התודה, ואומר הרי הלחם הזה לשם אותה שהיא תודה, ומתמעט התודה הקדם תרבעים כמשפטה אבל מתה אין לתמורתה תקנה (ד"ה ה:) **וכי** מכניסין חולין לעזרה. ותרשיג (בקרבן אהרן ז:) וכיפריר כי ירחק ממך המקום הנחת (דברים יב) כריחוק מקום אתה זוכת ולי אתה זוכה בקריבו מקום חולין בקר, והוא הדין לכל מקום חולין בעזרה שאסור. אי נמי מדרבנן דלמא אינה אחר ליה בשהו, הכן מנהג חולין מדינן וסבור קדשים הן שאוכל ואיתיבינהו בעזרה ואתי לטעולי בקדשים (ב"ב פא.).

שיטה מקובצת

א) ואמר רבה: **ב)** בתמורתה. עי' תוס' לעיל (דף מ"ח ע"א): **ג)** הקנה. עי' תוס' זבחים (דף ע"ז ע"ב ולקמן דף קיח ע"ב): **ד)** היא ואי תיבעיה הכי דמי נמחק: **ה)** סימן למדים לרים שיש שכן בדמהריא ותיבעיה דדמה ראי נמחק: **ו)** לאחריות אתיבעיה לאחר יותר נמחק: **ז)** דכיון דלחם נמי איקרי: **ח)** הפרש מעות לתודתו: **ט)** חליפי ראשונה אלא כמרבה בתודות: **י)** אלא כמרבה: **יא)** לחם דזו עומדת במקום ראשונה ושלישית נעשית חליפין של זה לפיכך אין טעונין לחם הס"ד ומה"ד כולהו חליפי הדדי נינהו כ"ש אם נתכפר בראשונה שניה אינה טעונה לחם: **יב)** החם הוא גבי תודה: **יג)** לרבא: **יד)** לעיל דאף על גב דהוא: **טו)** תיבת רבה נמחק: **טז)** חובה שנתערבה בהוא: **יז)** תיבת ונתערבה נמחק: **יח)** לחמה והאחרת שנשאיריה: **יט)** כמפרש שתי תודות לאחריות חדא קריבה: **כ)** היא רקא פייתי לחם ותיבעיה הייאך הביא נמחק: **כא)** חיבת דלא נמחק: **כב)** הפסול קודם זמנו: **כג)** פירשתי גליון ד"ל דבדק הבית לגבי עבודות דוכה כחולין בעזרה אשכיון ליה דהלחם הבא עם הזבח ומנחה נעיה דקרבן אבל בכורים נהי דבעי תנופה לאו נעיה דקרבן כמסם הוא ובהא ניחא הא דלקמן פרשתי ואיני יודע מה פרשתי כו': **כד)** המסקנא. גליון ע"ל דקדשי בדק הבית יש להן פדיון ונזירה שמא יאמרו מוציאין מכלי שרת לחול אבל בבכורים רבכורים אין להם פדיון וקשה דתניא בפרק התערובת גבי ספק מצורע ר"ש אומר למחרתו יביא כו' עד והא איכא הך פזרתא דלא קמיק ליה דהכי נמי נגזור גזירה שלא יאמרו מוציאין מכלי שרת לחול ד"ל דהך פזרתא לא מקדש ליה כלי שרת כדתניא לעיל מלאים אין מלאים אלא שלמים ומתנדבים כיונא בו אבל לעיל ניחא דקאמר ואם לאו אינו נדבה אבל לא מתני אם לאו יהא לבדק הבית דכיון דאיכא לוג שלם ומתנדבין כיונא בו גזירה שמא יאמרו מוציאין מכלי שרת לחולין:

מסורת הש"ס

א) לעיל טו., **ב)** ר"ה ה:, **ג)** ל"ל שיתן למדין מנחתא פולא שיאכל לפי המהרמ"ת מתנה. **ד)** [לעיל מח. ר"ש ב.], **ה)** [ע"מ ס. ב.], **ו)** ל"ל יבא מ"מ ע"ש, **ז)** ל"ל אמר, **ח)** ל"ל קמ"ל דתודה לא הוי מלאכה, **ט)** ל"ל דמ"ל ד' חלות, **י)** [דף עט.], **יא)** [דף ס.], **יב)** ל"ל דתודה, **יג)** ל"ל אמר, **יד)** ל"ל לא קרבה עם הלחם, **טו)** [ל"ל לחם חולין], **טז)** מי ל"ק ומתמי אין שייך למיתת להקר הנתר, **יח)** ל"ל מנעם, **יט)** [קדושין מז.], **כ)** ל"ל ומה שתמה, **כא)** ל"ל דבהדיא, **כב)** ל"ל שנמה, **כג)** [לעיל פא.], **כד)** ל"ל ומה לי הך מי ומאלן מנוקלא הוין, **כה)** [עיין זבחים דף מו ע"ב], **כו)** ל"ל דמי דהא דיש לה פדיון לחם מדיון, **כז)** ל"ל דמ"ל דבמקום אבל בראשונה לחם דשלישית לא קיימא במקומה: נתכפר באמצעית שתיהן [אין טעונות לחם דזו עומדת במקום ראשונה ושלישית נעשית חליפין על דזו אמצעית בראשונה לחם] ראיכא למימר מרבה בתודות הוא שיכול אדם לרביא כמה תודות ולחמיהן שיבאה ביחד. אבל גבי חטאת דאין אדם מרבה בחטאת ביחד אימא לא הויא דזה אליא חדא מינייהו אלא מחות תחייהו קמ"ל רבה דלא: דלילא המורה היא. וכבר אמריתן תודה נעיין לחם ולא תמורתה. דשמים הכי אין לה תקנה: ואמאי אין לה תקנה אי עסיק בתודה חובה שנתערבה בהאי דאמר עלי כי כתה הרא לא בניא דלא מייתי אחריתי ליתי בהמה אחרת ולחם ולייתי בהמה הכי ליימא אי הך דקיימא המורה היא הא דמייתי תיהוי תודה והא לחמה: לא צריכא משום הכי אין לה תקנה דלא אמר עלי אלא הרי זו דלא צריך לאיתי אחריתי: אבדי לחיים לפני ר'. הייטי לוי דבאמרינן בבהדהיי לדדין לפני חכמים לוי מרבי: וליתי בהמה אחרת ולחם אע"ג דעסיק: דאמר דרי זו יביא בהמה אחרת ומה בכך שהרי אדם יכול להתרבות בתודה ויהיה לה תקנה: משום דקא ממעט באכילה דשלמים דהשתא הא הייא ספק שלמים. דהין שלמים נאכלים לב' ימים ולילה ותודה ליום ולילה ולהיינו תרשיין לדן לספק תודה ולא הוי סניהין לאכלן בזכן שלמים ישמא הוה רוצה לשורפן ביד לאחר יום ולילה הוה מביא קדשים לבית הספול קודם זמנן.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה בתפסר כלמעלת יכי לפי סמיה ג"כ ריל כלמעלה: **(ב)** ר"ה שלישית וכו' דלאמנה הכ"ד אלמ"כ מ"ה הדם כו' תודה דלמה: **(ג)** ר"ה דלמה וכו' תקנה הכ"ד ולחמ"כ מ"ה ה"ד אמלי: **(ד)** ר"ה ולייתי יכו' לאמ"ג דלמקנין דאיריי באמר הרי זו:

רבינו גרשום

(אמי' אימא נמי): נתכפר בראשונה שניה אין טעונה לחם. לפי שהיא חליפי ראשונה כו' שלישית טעונה. לחם שאינה חליפי ראשונה דהוי כמרבה בתודה: נתכפר בשלישי שניה אין טעונה לחם לפי ששלישית קיימא במקום שניה והראשונה טעון לחם דשלישית לא קיימא במקומה: נתכפר באמצעית שתיהן [אין טעונות לחם דזו עומדת במקום ראשונה ושלישית נעשית חליפין על דזו אמצעית בראשונה] לפיכך אין טעונה לחם: כולהו חליפין דהדדי נינהו. כיצד אם נתכפר בראשונה שניה אין טעונה לחם מפני שהיא חליפי ראשונה ולא שלישית טעונה לחם שאע"פ שאינה חליפי ראשונה הרי היא חליפי דחליפה: שניה הבות דהוי חטאת שנתכפרו בעליה. שלישית הרבה דלא הויא חליפי ראשונה: הכם היא גבי תודה דאיכא למימר לדברי רבה דשלישית טעונה לחם דאיכא למימר מרבה בתודות הוא שיכול אדם לרביא כמה תודות ולחמיהן שיבאה ביחד. אבל גבי חטאת דאין אדם מרבה בחטאת ביחד אימא לא הויא דזה אליא חדא מינייהו אלא מחות תחייהו קמ"ל רבה דלא: דלילא המורה היא. וכבר אמרינן תודה נעיין לחם ולא תמורתה. דשמים הכי אין לה תקנה: ואמאי אין לה תקנה אי עסיק בתודה חובה שנתערבה בהאי דאמר עלי כי כתה הרא לא בניא דלא מייתי אחריתי ליתי בהמה אחרת ולחם ולייתי בהמה אי הך דקיימא המורה היא הא דמייתי תיהוי תודה והא לחמה: לא צריכא משום הכי אין לה תקנה דלא אמר עלי אלא הרי זו דלא צריך לאיתי אחריתי: אבדי לחיים לפני ר'. הייטי לוי דבאמרינן בבהדהיי לדדין לפני חכמים לוי מרבי: וליתי בהמה אחרת ולחם אע"ג דעסיק: דאמר דרי זו יביא בהמה אחרת ומה בכך שהרי אדם יכול להתרבות בתודה ויהיה לה תקנה: משום דקא ממעט באכילה דשלמים דהשתא הא הייא ספק שלמים. דהין שלמים נאכלים לב' ימים ולילה ותודה ליום ולילה ולהיינו תרשיין לדן לספק תודה ולא הוי סניהין לאכלן בזכן שלמים ישמא הוה רוצה לשורפן ביד לאחר יום ולילה הוה מביא קדשים לבית הספול קודם זמנן.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com